

MUCHAMORAL

Traigo amor, que vale más que caudales

Órgano del centro de Estudios Jaime Balmes, s.c.c.l. – Segunda Época- Junio 2000 – n.º 4

QUIN CURS EL DEL 2000!!!

Ja arribem al mes de juny i s'acosta el final del curs: com cada any, podríem pensar, però no és així. Cap any, cap curs no és igual que l'anterior, però si n'hi ha i haurà algun de diferent als altres serà aquest.

En aquest final de curs hi ha molts factors que el fan diferent de tots els altres. El 1999-2000 és un curs molt especial per a la història del Balmes. En aquest hi ha moltes emocions que uneixen passat i present d'una escola amb vocació de futur.

En aquest repàs cal esmentar que és el darrer any de la Formació Professional entesa com a FP. Els darrers grups de cinquè es graduen i amb ells s'acaba sense cap mena de dubte la secció que ha fet gran al Balmes. Si som el que som és en gran part mèrit de tots els alumnes que hi ha hagut a FP al llarg de molts i molts anys; generacions de persones que han cregut que la Formació Professional no eren estudis de segona categoria. Recordo com si fas ara quan al llunyà setembre de l'any 86 un jove aspirant a professor en la presentació del curs sentia al seu Director dir als alumnes que al Balmes la FP no era de segona fila, sinó que era una veritable sortida laboral i fins i tot la possibilitat d'accedir a la Universitat. Aquell entusiasta Director era en Santiago Cachot i el jove professor era jo. La nostra sort i la de tots els que ara formem aquesta Escola és que els alumnes creien en aquell entusiasme i el feien seu. Són molts anys els que hi ha darrera dels alumnes que ara es graduen, són moltes cares les que han passat pels quadres d'orles del Balmes, són moltes històries les que hi ha darrera de cada expedient, però mai no, es fondran com llàgrimes a la pluja, mentre el Balmes sigui on és, ells i elles sempre seran en el record i en la memòria de tots els que hem tingut la sort immensa d'haver-los conegut. Ells i elles porten a la mà el relleu de la nova formació professional: els Cicles Formatius que han de respondre a l'altíssim llistó que han posat i que han de ser mereixedors d'un món ple de reptes i oportunitats. Caminant a prop hi serem tots els que fem Balmes, no patiu, també ho aconseguireu.

Però, per si tot això no fos suficient per fer especial aquest final de curs, també es graduen els alumnes que han format la primera promoció de batxillerat. Així com els de cinquè de FP sempre més seran els últims, aquests de batxillerat sempre seran els primers. No sé si seré capaç de transmetre en paraules tota l'emoció personal que suposa pensar que el curs que ve aquest grups ja no hi seran Totes les meves lectures, tots els autors que he estudiat, tots els mestres que he tingut no m'han fet

encara tan savi com per saber expressar un sentiment tan contradictori com el que tinc en aquest moment. Per un costat me'n alegro de que ara ja siguin tan a prop del seu futur i de que ho facin plens de riqueses personals, de les del cor, que són les bones; però per l'altra part si penso que no tornaré a tenir la gran sort que he tingut de donar-los classe se'm fa un nus allà on el coll es fa estret quan és ple d'emocions que no es poden empassar. Ells i elles tenien davant fa un parell d'anys un repte increïble: pel mig de la vida els passava el tren d'un nou sistema educatiu, algú havia posat les vies per sobre de la carrera d'unes persones que ja havien triat un camí diferent, alguns farien BUP i altres farien FP, però res d'això no va passar, tots van anar a parar al batxillerat. Ni tan sols el sistema confiava en que això sortís bé, però al Balmes tot és possible. Calia entusiasme, calia feina, calia afecte, si hi ha això res no pot ser impossible. I ara ja hem arribat. Quan es graduïn mereixen l'aplaudiment més gran de tots perquè el que han fet era molt i molt difícil. Però és que a més són persones que ens han donat tantíssim a canvi de la nostra feina que mai no ho podrem oblidar: ens han donat el plaer de treballar a gust, de sentir-nos valorats i de sentir-nos satisfets. Per a qui ensenya no hi ha felicitat més gran que aquesta.

I a més, un altre factor d'alegria: la graduació del primer quart d'ESO, tot un repte per a l'ensenyament i per a les escoles del futur. Els que dirigim el Balmes estem d'acord que aquesta etapa de l'ensenyament secundari obligatori és sense cap mena de dubte la que establirà les diferències entre les diferents escoles del futur. L'atenció que es dediqui als nois i noies entre 12 i 16 anys serà fonamental per a la societat en la que viurem tots demà. Si reben afecte i entusiasme, seran afectuosos i entusiastes en vers el seu futur; però si reben menyspreu i desatenció no ens podrem queixar si tots plegats, d'aquí uns anys, tenim por dels joves. Per part nostre el compromís serà absolut i aquesta graduació, ens omple de ganes de posar en marxa nous somnis.

A tots gràcies per deixar-nos tants i tants moments que desarem en aquell racó del cor on es guarden els moments dolços que fan que la vida sigui tan maca. Ah! i penseu una cosa. quan necessiteu que algú sigui a prop, quan us calgui un consell, quan vulgueu una paraula d'ànim aquí serem nosaltres, els del vostre Balmes, els de casa vostra.

Jaume Josa. Director de Secundària.